

NTFR 2013/1281 Hof had onderzoek moeten heropenen voor behandeling schadevergoedingsverzoek en inspecteur heeft wel voortvarend gehandeld

Hoge Raad 07 juni 2013, nr.12/01582

Belastingjaar/tijdvak	1992 – 1996	 Brondocument
Wetsartikelen	Awb-art. 8:73 AWR-art. 16 WWEU-art. 56 Awb-art. 3:4	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
BNB	2013/204	
LJN	CA2233	

Samenvatting

Hof Den Haag heeft de onderhavige zaak behandeld ter zitting van 30 september 2011 en het onderzoek toen gesloten. Op 3 februari 2012 (nr. 04/02529) is uitspraak gedaan. Na de sluiting van het onderzoek, maar vóór de uitspraak heeft belanghebbende het hof verzocht om het onderzoek te heropenen in verband met een verzoek tot vergoeding van immateriële schade. Het hof heeft dit geweigerd. Het hof heeft de met toepassing van de verlengde navorderingstermijn opgelegde navorderingsaanslagen vernietigd wegens schending van het Europeesrechtelijke evenredigheidsbeginsel.

Volgens de Hoge Raad had het hof het onderzoek moeten heropenen. In het onderhavige geval is namelijk niet de wettelijke uitspraaktermijn door het hof in acht genomen. Volgens belanghebbende is (mede) daardoor de redelijke termijn verder overschreden dan ten tijde van de zitting kon worden voorzien. In een zodanig geval kan de belanghebbende tot het tijdstip waarop het hof uitspraak doet heropening van het onderzoek verlangen teneinde een schadevergoedingsverzoek te kunnen doen. Het verzoek hoeft dan niet beperkt te blijven tot immateriële schade die het gevolg is van het tijdsverloop na de zitting. Voorts is de Hoge Raad op basis van de feiten en omstandigheden in deze zaak van oordeel dat de inspecteur wel voortvarend genoeg heeft gehandeld. De navorderingsaanslagen zijn ten onrechte vernietigd door het hof.

Feiten

Aan belanghebbende zijn, met toepassing van de verlengde navorderingstermijn, een reeks van navorderingsaanslagen opgelegd. Hof Den Haag heeft die navorderingsaanslagen vernietigd wegens schending van het Europeesrechtelijke evenredigheidsbeginsel. Een na de zitting maar voor de uitspraak gedaan verzoek tot heropening van het onderzoek in verband met een schadevergoedingsverzoek heeft het hof afgewezen.

Geschil

In geschil is of het hof terecht heeft geweigerd het onderzoek te heropenen en of terecht de navorderingsaanslagen zijn vernietigd.

Rechtsoverwegingen

3.1.1. Het Hof heeft de zaak behandeld ter zitting van 30 september 2011 en het onderzoek toen gesloten. Het heeft vervolgens op 3 februari 2012 uitspraak gedaan.

3.1.2. Na de sluiting van het onderzoek op 30 september 2011, maar vóór de uitspraak op 3 februari 2012, heeft belanghebbende bij brief van 5 januari 2012 het Hof verzocht om het onderzoek te heropenen teneinde met overeenkomstige toepassing van artikel 8:73 Awb een verzoek te kunnen doen tot vergoeding van immateriële schade. Het Hof heeft dit geweigerd. Daartegen richt zich het middel.

3.1.3. Indien vóór de sluiting van het onderzoek door het Hof reeds sprake is van overschrijding van de redelijke termijn, dient een verzoek om daarmee bij het doen van uitspraak rekening te houden als regel uiterlijk op de zitting te worden gedaan. Hetzelfde heeft te gelden indien de redelijke termijn nog niet is overschreden op het moment van de zitting maar wel zal zijn overschreden op het moment waarop de termijn van zes weken voor het doen van uitspraak, bedoeld in artikel 8:66, lid 1, Awb, verstrijkt.

3.1.4. Het onderhavige geval kenmerkt zich daardoor dat de wettelijke termijn voor het doen van uitspraak door het Hof niet in acht is genomen. Belanghebbendes betoog brengt mee dat (mede) daardoor de redelijke termijn verder is overschreden dan ten tijde van de zitting kon worden voorzien. In een zodanig geval lijdt de hiervoor onder 3.1.3 vermelde regel uitzondering, en kan de belanghebbende tot het tijdstip waarop het Hof uitspraak doet heropening van het onderzoek verlangen teneinde alsnog een beroep te doen op overschrijding van de redelijke termijn en een verzoek te doen tot vergoeding van daaruit voortvloeiende immateriële schade. Het verzoek hoeft dan niet beperkt te blijven tot immateriële schade die het gevolg is van het tijdsverloop na de zitting. Het middel slaagt derhalve.

4. Beoordeling van het door de Staatssecretaris voorgestelde middel

4.1.1. Het Hof heeft geoordeeld dat de tijd die de Inspecteur heeft besteed aan het verkrijgen van de inlichtingen die nodig zijn voor het bepalen van de verschuldigde belasting en die welke is gemeoid geweest met het voorbereiden en vaststellen van een navorderingsaanslag, zoals de identificatie van belanghebbende en het overige fiscale onderzoek, voor elk van de navorderingsaanslagen die zijn opgelegd met gebruikmaking van de verlengde navorderingstermijn niet aanvaardbaar is. Tegen dit oordeel keert zich het middel.

4.1.2. Het Hof heeft zijn hiervoor in 4.1.1 bedoelde oordeel doen steunen op zijn overwegingen dat belanghebbende in reactie op vragen

van de Inspecteur vrijwel onverwijld heeft bekend over de rekening te hebben beschikt en direct zodanige informatie heeft verstrekt over die rekening dat de Inspecteur de navorderingsaanslagen aanzienlijk eerder had moeten opleggen.

4.1.3. Blijkens de gedingstukken heeft de Inspecteur, nadat belanghebbende op 18 februari 2002 had erkend gerechtigd te zijn geweest tot de rekeningen, op 24 mei 2002 de van belanghebbende gevraagde gegevens over de rekeningen ontvangen. Na correspondentie met belanghebbende bij brieven van onder meer 8 juli 2002 en 7 augustus 2002, heeft deze bij brief van 30 augustus 2002 de rechtmatigheid van het gebruik en de juistheid van (een deel van) de gegevens betwist. Vervolgens heeft belanghebbende zich voor rechtsbijstand tot een advocaat (hierna: de advocaat) gewend. De advocaat heeft zich bij brief van 7 oktober 2002 bij de Inspecteur gemeld en heeft daarbij aangekondigd na bestudering van het dossier binnen vier weken inhoudelijk te zullen reageren. Die reactie is uitgebleven. Vervolgens heeft de Inspecteur op 24 april 2003 de navorderingsaanslagen in de IB/PVV over de jaren 1992 tot en met 1996 aangekondigd waarbij belanghebbende in de gelegenheid is gesteld op dat voornemen te reageren. Bij brief van 31 mei 2003 heeft de Inspecteur meegedeeld dat hij, nu belanghebbende niet op voormelde brief heeft gereageerd, tot het opleggen van de navorderingsaanslagen zal overgaan, hetgeen met dagtekening 31 mei 2003 ook is geschied.

4.1.4. De hiervoor in onderdeel 4.1.3 vermelde feiten en omstandigheden laten geen andere conclusie toe dan dat, anders dan het Hof heeft geoordeeld, de Inspecteur bij het opleggen van de onderhavige navorderingsaanslagen de vereiste voortvarendheid in acht heeft genomen. De tijd die is verlopen doordat de advocaat zich niet heeft gehouden aan de termijn voor het geven van een inhoudelijke reactie, die hij zelf in zijn brief van 7 oktober 2002 had genoemd, moet aan belanghebbende worden toegerekend. Het tijdsverloop na het einde van die termijn is niet zodanig dat de Inspecteur reeds eerder had moeten aannemen dat belanghebbende niets meer van zich zou laten horen, en de Inspecteur daarom eerder in actie had moeten komen. Het middel slaagt derhalve.

5. Slotsom

Gelet op het hiervoor in 3.1 en 4.1 overwogene kan 's Hof's uitspraak niet in stand blijven. Verwijzing moet volgen voor de beoordeling van het geschil inzake de verhogingen, waaraan het Hof niet is toegekomen, en voor de behandeling van het verzoek tot vergoeding van immateriële schade. Voor het overige kan de Hoge Raad de zaak afdoen; de navorderingsaanslagen alsmede de beschikkingen inzake heffingsrente blijven in stand.

Commentaar

Zie mijn commentaar bij HR 7 juni 2013, nr. 12/01598, NTFR 2013/1280.

[1] Mr. I.R.J. Thijssen is verbonden aan Jaeger Advocaten-belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2013-1281>

Datum: 11-4-2016 14:48:35

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.